

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M.M.**,
skazanego za czyn z art. 280 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 2 grudnia 2025 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 13 czerwca 2025 r., VI Ka 270/25,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach
z dnia 25 października 2024 r., III K 165/24,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 13 czerwca 2025 r., VI Ka 270/25, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 25 października 2024 r., III K 165/24, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa m.in. M.M.. Skazanemu za przypisane mu przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności.

W kasacji obrońcy został zawarty wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Wniosek ten nie został szerzej uzasadniony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek okazał się niezasadny.

Dokonywana na potrzeby jego rozpoznania analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziszczyły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku. W orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Zasadnie podkreśla się więc, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2025 r., II KK 83/25). Ocena zarzutów podniesionych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia powinna od razu pozwalać na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa ich zasadności. Niezbędne jest więc ustalenie, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie) dają asumpt do przyjęcia poglądu o niemal pewnej wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 kwietnia 2025 r., IV KK 55/25; z dnia 27 marca 2025 r., III KK 84/25).

W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena ich zasadności wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego rozpoznania kasacji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[wb]

[a.ł.]